

AdventInfo

A Hetednapos Adventista Egyház Magyar Uniójának információs lapja

2011. szeptember 24.

Tekintsünk felfelé, vezessünk Menny felé!

Testi-lelki megújulás a Balaton partján

Idén is a megszokott időben, az augusztus 20-i héten szerveztük meg a missziókonferenciát. Terveink szerint a Miskolci Gyülekezet szolgálatához kapcsolódtunk volna, ahol a Miskolci Egyetem területén foglaltunk szállást és konferenciális helyszínt. Ugyanakkor a városban is számos programot szereztünk volna megszervezni. Isten azonban egy olyan tapasztalatot engedett meg, amely valamennyiünk számára emlékezetes marad. Az utolsó előtti héten jutott tudomásunkra, hogy ugyanarra a helyszínre az egyetem vezetése engedélyezett egy rockfesztivált is, ami teljességgel lehetetlenné tette volna a mi programunk lebonyolítását. Súlyos választás elé kerültünk: Mondjuk le a missziókonferenciát, vagy szervezzük át egy másik helyszínre?

Bár elég kevesen hittek benne – mi magunk is kétkedtünk, hogy sikerül-e – de ez utóbbi mellett döntöttünk. A helyszín kézenfekvő volt, hiszen van nekünk is egy megújulóban lévő Konferenciális Központunk Balatonlellén. Amikor munkatársaink egyesével minden jelentkezőt felhívtak, akkor értettünk meg újból, Isten egy rossz dolgot is jóra tud fordítani. Testvéreink nagy-nagy lelkesedéssel fogadták a hírt, és az utolsó napokban még többen jelentkeztek. Így teljesen megtelt a Konferenciális Központunk, még sok-sok külső szállást is igénybe kellett venni.

A konferencia alatt Armando Miranda testvér, a Generál Konferencia alelnöke vezetett bennünket reggel és este, hogy mindennapi életünkben hogyan tapasztalhatjuk meg Isten szeretetét, és hogyan erősödhetünk, újulhatunk meg a vele való kapcsolatunkban. Testvérünk közvetlensége, ahogyan minden alkalommal megénekelte a hallgatókat, mindannyiunk számára örömtelivé tette a hetet. Igehirdetései a Szentírás tanulásának öröme, elhívásunk bizonyossága felől való megerősödésre, lelki betegségünk orvosságára, küldetésünk megújításának fontosságára hívta fel figyelmünket. És természetesen az imádság, a közösség erejének megtapasztalása volt a hét hangsúlya. Mindez pedig az egyház szolgálatának legfontosabb oka és célja érdekében: a misszióért.

Reggelenként imatapasztalatok, esténként pedig missziós tapasztalatok segítettek a résztvevőknek, hogy újból és újból átéljük, Isten elhívása megújít bennünket. A fiatalok, a gyermekek és az idősebbek is sok-sok lelki és testi felüdülést, megújulást nyújtó program közül választhattak.

Csak hálásak lehetünk Istennek azért, hogy adta a lehetőséget az együtt töltött hét áldásainak megtapasztalására. Köszönettel tartozunk minden szervezőnek, résztvevőnek és a Konferenciális Központ dolgozóinak.

Ócsai Tamás

A következőkben az egyes altáborok, szekciók szervezői számolnak be a tábor életéről.

ISTEN CSODÁLATOS! – Ifjúsági Altábor

Ha valaki két héttel ezelőtt azt mondja nekünk, hogy olyan jó ifi közösség alakul ki a missziókonferencián, akik nemcsak a szekciós előadásokra mennek el, hanem lesz igény kicsoportos beszélgetésekre a szabadidőben és közös játékokra minden este; hogy több mint húsz ember vesz majd részt a városi misszióban utcazenéléssel és ingyen ölelésosztással; hogy a Generál Konferencia alelnöke ifjúsági úrvacsorát tart; hogy a hét folyamán mintegy negyven keresztségi döntés születik, és közülük ketten már ott, szombaton megkeresztelkedhetnek – nos, nem valószínű, hogy elhittük volna. Pedig akkor még nem is tudunk a helyszínváltásról...

Kreatív, ifjúsági úrvacsora

Ha három szekciós előadás szólt nekünk, amiket Csalmi Renáta, Kalocsai Tamás és Heli Otamocsi-madia tartottak. Ezekben a misszió olyan területeiről hallottunk, amik igazán érintenek minket: misszió a barátságokban, misszió az osztályban és egység a misszióért. Nagyon jó volt olyan témákkal foglalkozni, amiket fényleg testközelből élünk meg. A délutáni beszélgetések ráadásul lehetőséget nyújtottak arra, hogy egymással is megosszuk a kérdéseinket, kétségeinket és tapasztalatainkat. Majd a vállalkozó kedvűek ki is próbálhatták a missziót a gyakorlatban; péntek délután Balatonlelle belvárosában sikerült felhívni a járókelők, strandolók, nyaralók és turisták figyelmét. Az utcazene odavonzotta az embereket, az ingyen ölelés pedig remek lehetőség volt arra, hogy Isten szeretetét közvetítsük idegenek felé, és beszélgetésre adott apropót.

Mindezekon felül is készített Isten ajándékot a számunkra, amit csodaként éltünk meg: Armando Miranda testvér vezetésével több mint ötven fiatal tapasztalhatta meg Istent közvetlen közelről egy különleges, kreatív úrvacsorán. Óriási élmény volt, többen először részesültek benne, és az úrvacsora végeztével sokan nem is akartunk elmenni, aludni. Csak ültünk a mécsesek fényében, halk énekesz mellett, Isten pedig rengeteg imára és csendes beszélgetésre indított bennünket. Ez az áhitatos hangulat aztán a teljes szombatot betöltötte. Sőt részesei lehettünk a hét legnagyobb csodájának, a két keresztségnek.

Alig várjuk, hogy jövőre újra együtt legyünk! Ami pedig a legfontosabb, hogy lelkileg felfröszölve térünk haza, hiszen mind láthattuk, hogy ott, ahol elfogy az emberi erő, ott van Isten hatalma. Így azt hiszem, amit mind hazaviszünk, az az a tapasztalat, hogy Isten csodálatos, mert Isten csodálatos!

Cs. F.

Keresztség a Balatonban

Lelkiségi szekció

Huszonötén, harmincan vettek részt azokon a szemináriumokon, amiket a lelkiség előmozdítása érdekében tartottunk. Három témáról beszélgettünk: a nevelés szerepéről, a keresztény lelkiség művelésének eszközeiről, valamint a bűjtől. Az első két foglalkozást Szilvási József, a harmadikat Ősz-Farkas Ernő tartotta. A keresztény nevelés a megváltás áldásaiban való részesedés egyik eszköze – írta Ellen G. White. Ezért nagy szükség van arra, hogy gyermekeink hívő nevelést kapjanak, és ebben az egyház iskolák létesítésével is támogassa a szülőket.

A lelkiség ma divatos dolog, de a legtöbben nem bibliai irányelveket követve szeretnének elmélyültebb lelki életet élni, hanem a keleti vallásokból és a modern kor misztikus irányzataiból merítenek. Ezért nagy szükség van arra, hogy visszanyúljunk a lelkiség bibliai gyökereihez. Sok keresztény azt hiszi, hogy a lelki élet a hit általi megigazulás mellékterméke, ami magától megvalósul, de a Biblia arra tanít bennünket, hogy nem csupán a földet, de a lelkeséget is őrizni és művelni kell. Az ima, a bibliaolvasás, az elmélkedés, az isztentisztelet, és nem utolsósorban a megélt hit olyan eszközök, melyek elmélyíthetik lelkeségünket. Mindez nem kampányfeladat, hanem egy egész életünket átfogó feladat és folyamat.

Különbséget kell tennünk a bűjt és a koplalás között: utóbbi csupán a tápláléktól való tartózkodás, előbbi elsősorban lelki célokat szolgál, elmélyíti kapcsolatunkat az Úrral. Ősz-Farkas Ernő beszédének első felében a bűjt egészségügyi hatásairól, a nem megfelelő bűjt kockázatairól szövegezt, majd rámutatott: a bűjt lehet imádság, de sajnos lehet az önmegváltás egyik kedvelt eszköze is. Isten nem tekinti érdemnek, ha bűjtőlünk, és nem is fogadja el az olyan bűjtöt, amihez nem társul megfelelő lelkiület (Ézs 58).

Sz. J.

Megújulás a misszióért a misszió által

A missziós szekció első előadása az evangelizációt a lelkipálosok oldaláról közelítette meg. Fenyvesi Péter Pál lelkipásztor előadásának címe: „Az evangelizáció lelkipálosi szempontból” volt. Első hallásra talán furcsának tűnik ez a megközelítés, hiszen a lelkipálosok egyik meghatározó eleme a hallgatás, az odafigyelés a másokra, míg az evangelizáció alapja a közlés, a beszéd, ezért kibékíthetetlen „ellentétet” sejtethetünk a két szolgálat között. Az előadó meggyőzően tárta fel azt, hogy ez az ellentmondás látszólagos, hiszen mielőtt közölni tudnánk a jó hírt az emberekkel, oda kell figyelni rájuk, nyitott fülel kell járni közöttük, hogy az üzenetünk célba találjon.

A második napon Hegyes-Horváth Géza testvér, a Tiszavidéki Egyházterület elnöke egy részt arról beszélt, hogyan tehetjük vonzóvá a gyülekezeti életet az oda látogató személyek számára, másrészt a gyülekezetalapítások fontosságát emelte ki. A misszió egyik nélkülözhetetlen ága az új gyülekezetek alapítása, mert így még hatékonyabban teljesítjük a missziós megbízást: embereket Jézushoz vezetni.

Végül, a misszió nélkülözhetetlen tényezője a személyes szolgálat, mely nélkül minden kapcsolatépítő gyülekezeti program, arató evangelizáció és más szervezett missziós program csak költséges és kampányszerű próbálkozás. Az egyén személyes missziós szolgálatának fontosságáról beszélt Bicskei Róbert lelkipásztor a harmadik napon, pénteken.

Hisszük, hogy ezek az előadások hozzájárultak ahhoz, hogy mint közösség és egyének „hatékonyabban” végezhessük azt, amivel Jézus megbízott minket: „Elmenvén, tegyetek tanítványokká minden népeket...” (Mk 28:19).

B. Cs.

Családi altábor

A missziókonferencia délelőttjein izgalmas foglalkozásoknak lehetnek részesei azok, akik a családi szekciót választották. Ebben az évben a házaspárokat összpontosítottunk, akiknek a három foglalkozás során lehetőséget szeretnénk volna biztosítani, hogy felfedezzék kapcsolatuk erőforrásait, és ezeket tudatosan hasznosíthassák akkor, amikor a növekedési területeikkel szembesülnek.

A számos gyakorlattal és szerepjátékkal átszőtt foglalkozásokat Mihalec Gábor és Cszimadia Róbert tartotta. A párok visszajelzései arra engednek következtetni, hogy sok új információt kaptak és olyan készségeket sajátíthattak el, amelyeket otthon is sikerrel alkalmazhatnak majd kapcsolatuk fejlesztésére.

A foglalkozásokat a következő témák köré csoportosítottuk: A párom a legjobb barátom (kommunikáció, intimitás, szexualitás); A házasság külső erőforrásai (pénz, hobbi); A házasság támogató rendszere (család, barátok, Isten).

M. G.

Közös kiadói értekezlet

A Transzeurópai Divízió és az Euro-afrikai Divízió közös kiadói értekezletet tartott 2011. június 19-23-ig. A tanácskozáson részt vett és előadást tartott a Generál Konferencia egyik alelnöke, Delbert W. Baker testvér, valamint a Generál Konferencia kiadói osztály-vezetője, Howard Faigo és Wilmar Hirle, az osztály főmunkatársa.

A konferencián a kiadók képviselői beszámolót tartottak saját intézményük munkájáról és a könyvmisszióról. Tapasztalatok hangzottak el arról, hogyan térnek meg emberek a könyvek által.

A Transzeurópai Divízió 12 pontban erősítette meg a kiadói munka fontosságát, mely között legfontosabb feladatként szerepel, hogy minden unió kiadóhivatala az elkövetkezendő időszakban a lehető legnagyobb példányszámban jelentesse meg Ellen G. White: *A nagy küzdelem* c. könyvét. A Generál Konferencia Kiadói Osztálya elhatározta, hogy a világon, különböző nyelven, összesen százmillió példányban kerüljön kiadásra ez a könyv. A Transzeurópai Divízió azt szeretné, ha a területén levő uniók összesen 500 000 példányban tudnák megjelentetni Ellen G. White: *A nagy küzdelem* c. könyvét.

A konferencia elfogadta a Generál Konferencia javaslatát: minden gyülekezetben legyen könyvevangélista vezető és minden adventista otthonba juttassuk el Ellen G. White könyveit. Bátorítsuk a tagokat, hogy naponta olvassák Ellen G. White műveit! Legyen évente missziós könyv, és keressük meg annak a lehetőségét, hogy legyenek rész- és főállású könyvevangélisták, valamint tartsunk képzéseket részükre.

A résztvevőknek bemutatták azt a filmet, melyet a Generál Konferencia készített: *Vigyünk reménységet minden otthonba – A nagy küzdelem című könyvvel!* E filmben szerepelt többek között Clifford Goldstein testvér is, aki arról beszélt, hogyan segítette őt az Isten melletti döntésben *A nagy küzdelem* könyv.

A Generál Konferencia már el is indított egy hírlevelet A NAGY KÜZDELEM projekt címmel, ahol tájékoztatást adnak arról, melyik kiadó, hány példányban adta ki eddig a könyvet. Ebben a hírlevélben a

Hetednapi Adventista Egyház legnagyobb kiadóhivatala, a Brazil Kiadó örömmel számolt be arról, hogy idén 17 millió példányban fogják kiadni *A nagy küzdelem* c. könyvet, melyből eddig 7,5 millió jelent meg, és jövő áprilisig további 11 millió példány kiadását tervezik. A brazil testvérek házról házra járva viszik el a könyvet az embereknek, hirdetve ezzel az evangéliumot.

Az értekezleten az Advent Kiadó dr. Tokics Imréné képviselte. A legközelebbi kiadói értekezletet 2013 júniusában tartják Szerbiában.

(TINÉ)

Adventista diplomások találkozója Pécelen

Több mint nyolcvan regisztráltak maugukat, és a regisztráltak közül hetvenen el is jöttek az adventista diplomások péceli találkozására 2011. szeptember 3-án, szombaton. A találkozó elsődleges célja volt annak felmérése, hogy milyen erőforrásokkal rendelkezünk ahhoz, hogy a hetednapi adventisták bekapcsolódjanak a közoktatásba, de a fórumon az is kiderült, hogy az egyház áldására válna az adventista diplomások fórumának állandósítása, ha a testvérek rendszeresen kicserélhetnék gondolataikat azokról a kérdésekről, melyek sajátos képzettségükből és munkájukból adódóan foglalkoztatják őket. Végül az a felismerés is hangot kapott, hogy diplomával rendelkező testvéreink

olyan erőforrást jelentenek egyházunk számára, amit jobban ki kell aknáznunk, mert a Hetednapi Adventista Egyház ezen a területen lemaradt más hazai egyházakkal szemben.

A találkozón jelen volt Ócsai Tamás unióelnök, Tóth Sándor uniótitkár, Szilvási József, a Nevelési Osztály vezetője, és a délutáni fórumra megérkezett Öszfarkas Ernő, a Dunamelléki Egyházterület elnöke is. Délelőtt két előadás hangzott el, amit megbeszélés követett: Szilvási József arról beszélt, hogy miért van szükség adventista iskolára, Ócsai Tamás pedig az egyház hazai helyzetéről, elismertetésünk kilátásairól szólt. Mindkét előadás után olyan hozzászólásokat hallottunk, melyekből kitűnt, hogy a diplomával rendelkező adventisták szeretik egyházukat, tenni akarnak érte, és hisznek abban, hogy az Úr jóra fordítja ügyünket. Szép beszámolókat hallottunk arról, hogy adventista szülők csoportjai Kecskeméten, Hódmezővásárhelyen

és másutt is komoly lépéseket tesznek annak érdekében, hogy gyermekeik hetednapi adventista nevelésben részesüljenek. Tapasztalataink azt igazolják, hogy sajátos körülményeink között is van lehetőség arra, hogy adventista nevelést adjunk gyermekeinknek. Igen érdekes volt az is, hogy a nevelés ügye összehozza a különböző hetednapi adventista csoportokhoz tartozó szülőket. Elhatároztuk, hogy filmet készítünk a kezdeményezésekről, amit mások bátorítására bemutatunk a gyülekezetekben.

A délutáni órákban fórumot tartottunk, ahol megbeszéltük a következő lépéseket a nevelésben, valamint az adventista diplomások közötti kapcsolatok erősítésében. Jó volt látni azt a szerénységet, ami a hozzászólásokban megnyilatkozott: valaki azt kérte, hogy ne adventista diplomásoknak, hanem egyházukért tenni akarók fórumának nevezzük a testvéreknek ezt a csoportját. A fórum eredményeit megbeszéljük a Plenáris Unióbi-zottságban, és beépítjük egyházunk 2012-es terveibe.

Dr. Szilvási József

Pénztárosi értekezlet Budapesten

A Dunamelléki Egyházterület június 19-én Sáfársági napot és ezen belül pénztárosi értekezletet tartott, amelyre 70 résztvevő érkezett.

Dr. Ósz-Farkas Ernő, a DET elnöke az áhítat keretében arról beszélt, hogy bár a pénztárosi szolgálat háttér munka, mégis olyan fontos és szent feladat, mint József szolgálata volt a fáraó korában (1Móz 41:25-36). A próféciák alapján (Jel 18:11-15) és a jövő ismeretének fényében ugyanis elmondható, hogy ma még a „hét bő esztendő” idejét éljük, de fel kell készülnünk a „hét szűk esztendőre” is. A gyülekezeteknek ezért tartalékot kell képezniük. Az adakozás nem pénzgyűjtés, hanem istentiszteleti cselekmény, „szentség az Úrnak”.

Vízhányó Károly DET revizor, unió-bizottsági tag, az új pénztárosi kézikönyvet magyarázta, külön kiemelve a gyülekezeti költségvetés készítésének szükségességét. A gyakorlati útmutató mellett a felvetődő kérdések megválaszolására is sort kerített.

Külön időt fordítottunk a pénztárjelentők számítógépes szoftverének bemu-

tatására. Ezt a képzést – vetítéssel egybekötve – Csizmadia Róbert lelkész és Önböli Krisztián programozást végző testvér tartották. A komoly és időigényes programfejlesztést az is tanúsítja, hogy immár a 10. verzió készült el, a lehető legjobban kiszolgálva a pénztárosi munka igényeit. Ezt a programot a pénztárosok CD-n megkapták.

Az előadások sorát egy, a gyülekezeti életet meghatározó témával zártuk: Hogyan lehet az Istentől kapott sáfársági szolgálatot erősíteni mind az egyének, mind a közösség életében? Hegyes-Horváth Géza, a Tiszavidéki Egyházterület

elnöke, az unió sáfársági osztályvezetője előadásában külön kitért arra, hogy minden gyülekezetben sáfársági vezetőt szükséges választani, és ahol pl. több presbiter is szolgál a gyülekezetben, ott a legcélszerűbb az, ha az egyik presbiter végzi ezt a bizalmi feladatot.

A képzésen elhangzott előadások írásos anyagát, a számítógépes programot, valamint a bemutató power pointos dia-

sorozatot a pénztárosok hamarosan letölthetik a DET honlapjáról, a gyülekezeti tárhelyről.

A sáfársági nap a program házigazdája, dr. Deák Judit egyházterületi pénztáros zárszavával fejeződött be.

DET

Diplomaosztás az életmód tanácsadón végzett hallgatók részére

Az Adventista Teológiai Főiskola az adventista diplomások találkozájának keretei között tartotta meg diplomaosztó és tanévnyitó ünnepségét, ahol az életmód tanácsadó szakirányon végzett hallgatók vehették át oklevelüket (az alapszak végzős hallgatói decemberben vehetik át diplomájukat). Ebben az évben tizenketten végeztek, és négyen tartottak igényt arra, hogy ünnepélyes keretek közt vegyék át a végzettséget igazoló okmányt. A végzett hallgatók közt volt a hetvenhárom éves Horváth Sándor testvér Sopronból, akinek

életkorát meghazudtoló szorgalmáról és kitartásáról a Dunántúli Napló is beszámolt.

Horváth testvér egy rövid írásban elmondta: „Drága Jézusunk erejével igenis az élet szinte minden vonalán hasznosítani tudom a tanultakat. Úgy az emberi kapcsolatokban az együttélések során, mint az egészséges életmódra nevelésben, a missziós tevékenységben és az igehirdetésben. Most még inkább kapok nyílank itt Sopronban és még a szomszédos faluban, Ágfalván, amelyet szeretnénk tovább bővíteni. A teljesség nélkül egy-két helyet említek meg, ahol máris kapuk nyíltak. A városban a Családsegítő Intézetnél, melynek Sopronban több részlege is van, úgy tartottunk stressz szemináriumot, hogy összekötöttük azt lelki és egészségügyi dolgokkal is. Nagy érdeklődéssel hallgatták, és a jövőben is tartjuk velük a kapcsolatot. Az iskolákban, ahol kérdőíves felméréseket

végeztem a szakdolgozathoz, készségesen válaszoltak az egészséges életmóddal, a családi élettel és egyéb vonatkozásokkal kapcsolatos kérdésekre, és ősszel visszatérünk, ők is várnak.

A TIT-ben, szeptemberben a serdülőkori problémákról tartok előadást. Szakdolgozatomban is ezt a mai témát fejtegettem. Ágfalván a polgármesternél megbeszélve a szeretetotthonnal és a faluszépítő egyesülettel is felvettem a kapcsolatot... Nekünk arra kell törekedni, hogy vessük az Ige magvát, és ezáltal drága Jézusunkról teszünk bizonyosságot. Mindehhez nagy segítséget adott az Adventista Teológiai Főiskola. Saját tapasztalataim alapján bátran tudom ajánlani az elvégzését testvéreimnek. Hasznosítani lehet úgy a gyülekezeti életben, mint a biztonságtévesben és a gyakorlati életben. Ha mi is akarjuk és kérjük Istent, Ő meg is adja hozzá az erőt és értelmet egyaránt.”

Imádkozunk azért, hogy végzett hallgatóink megtalálják helyüket a szolgálatban, és így intézményünkről is jó bizonyosságot tegyenek.

Dr. Szilvási József
az ATF rektora

Kettős ünnep Békésen

2011. június 18-án délelőtt négy fiatal lány és egy idős testvérünk adta át életét Krisztusnak Békésen. Albert Linda, Hegyi Kriszta, Makkai Dóra és Szalkai Erzsébet meghatóan tettek bizonyosságot hitükről a gyülekezetük előtt. A négy lány, ahol tud, segít, bizonyosságot tesz Istenről és szolgál neki, ahogy aznap is megtapasztalhattuk. Az ötödik kereszteleendő, Horváth János a Gyulai Szeretothonban tett bizonyosságot hitéről.

Az istentiszteleten Zábó Zoltán hirdette az Igét, a kereszteleés szolgálatát pedig Bicskei Róberttel megosztva végezték.

Délután Varga Levente és Varga Andrea mutatta be Istennek első kisbabájukat, Dórát. Bicskei Róbert kihangsúlyozta prédikációjában, bár Dóra az első gyermekük, bízunk benne, hogy még több egészséges kisgyermekkel ajándékozzák meg Istent, családjukat és a gyülekezetet.

Isten áldását kívánjuk újonnan keresztelt testvéreink, valamint Varga Dóra és szülei életére!

Kis Bettina

Keresztség Kecskeméten

Keresztségi istentiszteletre gyűltünk össze 2011. június 25-én Kecskeméten. A délután folyamán három drága lélek csatlakozott Isten maradék népéhez. Tőkés Anikó Ceglédről, Banó József Kecskemétről merült a hullámsírba, míg Varga Gáborné hitvallás útján lett a gyülekezet tagja.

A prédikációt Csongrádi István testvér tartotta, a keresztségi szertartást pedig Kormos Tivadar végezte. A szép számban összejött gyülekezetnek és a vendégeknek nagyon meghitt, családias hangulatú eseményben volt részük. Jómagam szinte újra átéltem a keresztségem minden pillanatát, de úgy gondolom, hogy ezzel nem voltam egyedül.

Mikor Kormos testvér a keresztelemedencéből feltette a kérdést, hogy ki szeretne Jézushoz csatlakozni, nyolc barátkozó lépett a szószék elé. Azt gondolom, ez minden szónál többet elmond Isten Szentlelkének élő jelenlétéről.

Héjjas Tibor

Újabb keresztség a szegedi gyülekezet-alapításban

Június 28-a nagy öröm napja volt a szegedi gyülekezet-alapító csoport, a frissen alakult Sándorfalvi Gyülekezet, de legfőképpen a Ferenczi család számára. Ferenczi András keresztségére került ugyanis sor ezen a gyönyörű nyári napon, akivel fél éve rendszeresen tanultunk együtt,

Andris családjával együtt a szegedi gyülekezet-alapító csoport rendezvényeire jár, egyháztagságát a Sándorfalvi Gyülekezetben gyakorolja.

Életére kívánjuk Isten vezetését és gazdag áldását!

Mihalec Gábor

A vallástétel ünnepélyes pillanata

hogy a Jézussal való szövetségkötése egy igazán jól megalapozott, tudatos döntés legyen. Andris édesanyja és bátyja már néhány évvel ezelőtt megkeresztelkedett, most pedig ő is követte példájukat.

Az élsportoló és üzletkötő fiatallembert Isten sokféle módon megszólította, de a végső döntést egy álom után hozta meg, amelyben Jézus egészen személyes módon megszólította.

Keresztség és gyermekbemutató Debrecenben

Június hónap utolsó szombatja különleges élmény és tapasztalat marad gyülekezetünk életében. Délelőtt keresztségi istentiszteletet tartottunk Debrecenben – négy hónapon belül immáron harmadik alkalommal –, melyen két fiatal kötött szövetséget az Úr Jézus Krisztussal. Johanna gimnazista tanuló, míg Anna biológus.

A keresztségi istentiszteleten sok szép szolgálatot hallgathattunk meg, köztük a White Kórus szolgálatát.

Szombat délután gyermekbemutató istentiszteletet tartottunk, melyen Féki Elina Flórára kértük Isten áldását.

Isten áldja meg Johannát, Annát és Elinát!

Sz. J.

Jankovits Sándor a bibliai előadásokra járva hozta meg élete legjobb döntését, hogy szövetséget köt az Úrral. Keresztése július 9-én volt Balatonlellén, ahol gyülekezetünk is mintegy 15 fővel képviseltette magát. Isten Igéjét Simon István lelkész szolta 2Királyok 5. fejezetéből.

Több ének-, zene- és költeményszolgálat tette ünnepélyessé az alkalmat, mely maradandó élményt nyújtott nemcsak új testvérünknek, hanem a jelenlévőknek is. A bemerítés szolgálatát is Simon István

lelkész végezte a Balaton vizében. Gyermek és felnőttek együtt egy kört alkotak a vízben, és a „Rejts el most” című énekkel indult a keresztség szertartása.

Újonnan keresztkedett testvérünket Nagy Margit testvérnővel együtt – aki vallástétellel csatlakozott hozzánk – július 16-án vettük fel Pestlőrinci Gyülekezetünk tagjai közé.

K. I.

Kettős öröm Kecskeméten

2011. július 30-án keresztségi istentiszteletre került sor, amelyen egy kedves, fiatal pár, Kalocsai Gábor és kedvese, Brigi adta át életét Istennek, és együtt léptek a keresztlő-medencébe. Még különlegesebbé tette az eseményt Gábor bátyjának, Kalocsai Tamásnak megható prédikációja, majd Erik nevű kisfiuk bemutatása, és a másnapi esküvő.

Vasárnap tehát újra gyönyörködhetünk bennük, ahogy kéz a kézben hűséget

fogadnak egymásnak, és felhúzzák egymás ujjára a gyűrűt. A szolgálatokkal színesített menyegző után, a fiatalokat elárasztották a vendégek jókívánságokkal, majd a fotózást követően gazdagon terített asztalok mellett folytatódott az ünneplés.

Hálásak vagyunk az Úrnak ezért a két hű szívért, és a sok boldog pillanatért, amit a szövetségkötéseik során tapasztaltunk.

Németh Noémi

1 nap, 4 keresztség, 1 búcsúztató

Az augusztusi hónap különösen emlékezetes marad négy testvérünknek. Augusztus 6-án, szombaton a Nyíregyházi Gyülekezet keresztségi istentiszteletnek adott

helyet. A testvérek közül hárman a Nyíregyházi Gyülekezetnek lettek a tagjai, név szerint: Bozzay Judit, valamint Gábor Gabi és felesége Gábor Gitta, a negyedik testvér, Fetter Lajosné pedig a mátészalkai közösségnek lett a tagja. Mind a négy új tagunkat Szilasi Zoltán lelkész keresztelte.

Ugyanezen a délelőttön több mint egy évtizedes szolgálat után Szilasi Zoltán lelkész testvérünket búcsúztattuk, aki a Debreceni Gyülekezetnek lesz a lelkipásztora, helyét pedig Várhelyi Zoltán veszi át, aki Nyíregyházán folytatja szolgálatát.

Ruttkay Péter

Örvendezés volt!

Nemcsak a Mennyben (lásd Lk 15:10), hanem a Zalaegerszegi Gyülekezetben is nagy öröm volt augusztus 27-én, amikor fiatal testvérünk, Domján Marcell kötött szövetséget Megváltójával.

Marci adventista szüleivel már gyerekkora óta jár gyülekezetbe, így mi a gyülekezeti közösség időnként talán aggodalommal, később annál nagyobb örömmel kísértük figyelemmel gyermekből fiatalemberré serdülését, tanúi lehetünk lelki fejlődésének, megtérésének.

A keresztségre való felkészülését Marci a gyülekezet akkori lelkészével, Farkas Attilával kezdte el, aki erre a hétvégére visszajött Zalaegerszegre, hogy az utolsó lépéseket a keresztlő-medencéig is együtt tehessek meg.

Öröm volt együtt lenni testvérekkel, barátokkal, akikkel a távolság miatt nem ünnepelhetünk együtt minden szombaton; igazi ünnepélyes, nagy, családi alkalom volt ez a szombat számunkra.

Hálát adunk mindezért, de elsősorban Marciért a jó Atyának!

K. I.

Lelkészváltás és keresztség

A Lovasberényi Gyülekezet életében 2011. szeptember 3. jelentős fordulópont volt. Ezen a csodálatosan szép napon búcsúzkodtunk valakitől, de köszöntöttünk is valakit. Fájó szívvel búcsúztattuk Mayor Zoltán testvérünket, aki öt éven át volt a Lovasberényi Gyülekezet lelkésze. Őt nemcsak lelkeszi feladatai, hanem szoros baráti kapcsolatai is ide kötötték.

Nagyon megható búcsúbeszédet mondott dr. Ósz-Farkas Ernő, a terület elnöke. Mayor testvér legkedvesebb énekének – „Alázz meg Uram” – mondanivalója (Folytatás a következő oldalon.)

Lelkészváltás és keresztség

című írásunk folytatása a 6. oldalról.

kulcsfontosságú volt a szolgálatában. A Lovasberényi Gyülekezet is ezzel az énekkel búcsúzott, a jó Isten áldását kérve nyugdíjas életére.

A búcsú percei után 11 órakor kezdett vette a beiktató istentisztelet. Két kedves embert köszönhetett a gyülekezet. Szilvási-Csizmadia Andreát és Bihari Csaba testvért, aki egy éven keresztül támasza és segítsége lesz Andreának gyülekezetünk szolgálatában. Rendkívüli

öröm számunkra, hogy fiatal, rugalmas és vidám egyéniséget ismerhettünk meg Andreában, mivel a Lovasberényi Gyülekezetnek nagy az ifjúsága és sok fiatal tagja van, ezért nagy segítség lesz számunkra. A beiktatási ünnepséget a lovasberényi és a székesfehérvári kórus szolgálatai színesítették.

Az áldásos nap délutánja keresztségi ünnepélyel folytatódott, amikor is egy kedves fiatal lány adta át életét Istennek. Csizmadia Kitti döntött Isten mellett, Mayor Zoltán testvér készítette fel és keresztelte meg. A keresztségi istentiszteleten a lovasberényi ifjúság, a gyülekezet kórusa, az újonnan

alakult furulyazenekar és az ÉKG Kórus szolgált.

Nagyon szép és áldásos napunk volt. Köszönjük a jó Isten gondviselését!

Földesiné Gál Hajnalka

Imaházszentelés Sándorfalván

Július 2-a ünnepélyes alkalom volt a Hedtednap Adventista Egyház sándorfalvi tagjai számára. Noha a közösség több mint 80 éve van jelen a településen, ez az első alkalom, amikor a hívek nem valamelyik gyülekezeti tag otthonában, vagy bérelt helyszínen jöhetnek össze istentiszteletre, hanem saját közösségi házukban.

Az Iskola utca 44. szám alatti lakóházat 2009 decemberében vásárolta meg a közösség, azóta folytak az átalakítási munkálatok, így mára – az épület belsejét tekintve – egy korszerű, esztétikus és a rendeltetésének minden tekintetben megfelelő imaház áll a gyülekezet rendelkezésére. A közösségi házban jelenleg található egy 50 férőhelyes istentiszteleti te-

rem, egy gyermekhitoktatásra kialakított kisterem, valamint két vizesblokk. A külső homlokzat felújítása és a kert parkosítása még a következő évek kihívása, hiszen a közösség a vásárlást, a felújítást és a fenntartást is saját forrásból, a gyülekezeti tagok önkéntes adományaiból fedezi.

A nem mindennapi szertartáson Ócsai Tamás, az egyház magyarországi szervezetének elnöke tartott igehirdetést. Prédikációjában annak fontosságát hangsúlyozta, hogy a ház tégláihoz hasonlóan a közösség tagjai is épüljenek fel egy összetartó, erős közösséggé. A gyülekezet mintegy 80 éves történetének krónikáját Kovács László, körzetvezető lelképásztor ismertette, a felszentelési fogadalomtételt és imádságot pedig Hegyes-Horváth Géza, az egyház Tiszavidéki Egyházterületének elnöke vezette. A nemzetiszínű szalag átvágásával Mihalec Gábor, helyi lelképásztor a gyülekezet nevében hivatalosan is használatba vette az ingatlant. A város vezetését Kakas Béla polgármester és Molnár Szabolcsné képviselőasszony reprezentálta.

A polgármester úr köszöntőjében méltatta az értéktérítés fontosságát és a gyülekezeti tagok társadalmi szerepvállalását. A felszentelési ünnepséget kórus- és szólóénekek, valamint versek és felolvasások színes csokra tette emlékeztetéssé.

Az ünnep hivatalos része után az udvaron felállított sátrakban többfogatásos állófogadás várta a vendégeket.

A gyülekezet tagjai ezúton is köszönetet mondanak mindazoknak, akik jelenlétükkel hozzájárultak az esemény színvonalához, valamint azoknak is, akik adományaikkal és munkájukkal segítettek az épület megvásárlásában és átalakításában!

M. G.

Tartjuk a lelkész kezét... Kőbányán és Újpesten

Simon László lelképásztor beiktatására került sor 2011. szeptember 10-én Újpesten, a Gyermekek és Ifjúsági Ház nagytermében.

A kőbányai és újpesti testvérek több mint százan egy körzeti istentiszteletre gyűltek össze, hogy együtt dicsérjék az Urat ezen a szombati napon. Először a nyáron keresztelkedett három testvért,

Barcsa Líviát, Meggyesi Mártát és Papp Lászlónét, valamint a levél által Újpestre érkezett Vidovics Erzsébetet vettük fel a gyülekezetünkbe, majd dr. Deák Judit testvérnőtől búcsúztunk, aki alapító tagja volt az Újpesti Gyülekezetnek.

(Folytatás a 8. oldalon.)

Tartjuk a lelkész kezét...

című írásunk folytatása a 7. oldalról.

Dr. Ósz-Farkas Ernő, a Dunamelléki Egyházterület elnöke a lelkészbeiktatást megelőző igehirdetésében 2Móz 17:8-13 verseit olvasta alapigeként. Kiemelte,

hogy a közösség csak együtt dolgozva tudja elvégezni a feladatát... Támogatnunk kell egymást a különböző szolgálatokban úgy, mint ahogy Áron és Húr tartották Mózes kezét, amikor elfáradt. Mózes kitartóan imádkozott, Józsué vezette a harcot, és a voltak, akik a harctéren küzdöttek a győzelemért. Bármelyik kevés lett volna önmagában, de így, együtt győzelmet kaptak az Úrtól.

Az igehirdetés után dr. Deák Judit ismertette az új lelkész, Simon László rövid életrajzát, majd családját is bemutatta.

Ezután a Simon család, valamint a jelenlévő gyülekezetek bizottságának a tagjai mellett dr. Ósz-Farkas Ernő áldáskérő imájára került sor, majd Simon László a 22 éves lelkézi szolgálatának néhány tapasztalatával erősített bennünket.

Jó volt együtt lenni ezen a szombaton, és elhatároztuk, hogy a későbbiekben rendszeresen találkozunk mi újpesti és kőbányai testvérek.

Csengei Károly

Szombatiskolai nap Békéscsabán

2011. június 25. jelentőségteljes nap volt Békés megyében. A megye minden gyülekezetéből érkeztek testvérek Békéscsabára, hiszen egyházunk szombatiskolai osztályainak vezetői látogattak el hozzánk ezen a napon. Gary Swanson testvér (Generál Konferencia), Michael Hamilton testvér (Transzeurópai Divízió), Zarkáné Teremy Krisztina testvérnő (Magyar Unió), és Hegyes Horváth Géza testvér (Tiszavidéki Egyházterület) volt jelen, akik egyházunk szombatiskolai osztályát képviselték különböző szinteken.

A délelőtti istentiszteleten Michael Hamilton testvér hirdette Isten Igéjét János evangéliuma 6. fejezete alapján, elevenen idézve fel Jézus kenyérszaporítási

csodáját. Igehirdetésében kidomborította, hogy Isten bennünket is – tanítványaihoz hasonlóan – munkatársainak hívott el, s ezért meg kell tanulnunk Jézussal együtt dolgozni. ...nyugodtan bízzuk rá magunkat, és ne essünk kétségbe, ha közben szokatlan dolgok történnek velünk. Testvérünk azt is hangsúlyozta, hogy az Istennek való szolgálatban nem az számít, hogy mekkora képességgel rendelkezünk, hanem a szolgálatra való készség.

A délutáni órán Gary Swanson testvér tartott előadást arról, hogy a különböző csatornákon, érzékszerveinken keresztül milyen hatékonysággal tanulunk. Megtűntük, hogy a csupán hallott információ sokkal kisebb hatékonysággal rögzül az emlékezetünkben, mintha látjuk, esetleg meg is tapasztaljuk ugyanazt. Arra bátorított bennünket, hogy a szombatiskolai csoportokban is törekedjünk a minél több érzékszervet bekapcsoló tanításra, mert így azok emlékeinkben mélyebb nyomot hagynak. Testvérünk arra is rávilágított, hogy a szombatiskolai tanulmányok célja nem az, hogy a tanulmányfüzeteket tanulmányozzuk, hanem az, hogy annak

Gary Swanson testvér igehirdetés közben, és fordítója: Zarkáné Teremy Krisztina

segítségével a Bibliát kutassuk, Isten Igéjének kutatásában mélyülünk el.

A felemelő zenei szolgálatokat a békéscsabai és Békés megyei testvérek végezték, akiknek ezért hálásak vagyunk. A tolmácsolás szolgálatát Zarkáné Teremy Krisztina testvérnő látta el, akinek ezúton is köszönjük szolgálatát.

Isten áldása kísérje vezető testvéreink szolgálatát, bennünk pedig teremtsem még nagyobb szomjúságot a Biblia kutatása, megismerése iránt, kihasználva a szombatiskolai tanulmányfüzetek adta lehetőséget is.

Bicskei Róbert

Megújult a Budapest-Terézvárosi Gyülekezet imaterme

Hálával, örömmel és énekkel fordult az Úrhoz a Terézvárosi Gyülekezet (Budapest, Székely Bertalan u. 13.) tagsága 2011. augusztus 13-án, szombaton, amikor imádságban és énekben köszönte meg Istennek, hogy megújult gyülekezeti teremben tarthatják istentiszteletüket.

Dr. Tokics Imre, a gyülekezet lelkésze Nehémiás könyvét magyarázva szövegét az egybegyűltekhez, majd így folytatta: „Gyülekezetünk felújítása befejeződött. Kívánom, hogy mi is egészen kötelezzük el magunkat Istennek, és adjunk hálát azért a csodáért, amit tett értünk! Legyen megújulás egyénileg, családirag és az

egész közösség számára!”

A belső imaterem felújítása 90 nap alatt készült el. A terem belső arculatát és hangulatát a tervezők (Sárkány Kata és Jahoda Márton), a gyülekezet lelkésze, presbiterei, bizottsága és tagjai a mennyei istentiszteletre előremutató látvánnyal igyekeztek kialakítani. Ugyanakkor megtartva az istentiszteleti hely jelleget, amely méltó a Teremtőhöz.

A felújításban a gyülekezet tagjai közül többen vettek részt, közülük: Jakó Gyula és Debrenti Árpád testvérek és sokan

mások segítettek abban, hogy mielőbb elkészüljön az imaterem.

A burkolatok bontása közben találták meg a szöszeék és a falburkolat készítőjének, id. Kulcsár László testvérnek, a gyülekezet egykori vezetőjének a kézírását, amely igazolta, hogy a munkát ő maga végezte el, mintegy negyven évvel ezelőtt. A régi székeket az Újpesten alakuló új gyülekezetnek, valamint egy Erdélyben levő gyülekezetnek juttatták el a testvérek, továbbá egy ifjúsági nevelőintézetnek.

Az eltelt 13 szombaton délelőtt a József utcai baptista imaházban jöttek össze a testvérek. Szombat délutánonként pedig házanként tartottak istentiszteleteket, köztük több alkalommal Érden, dr. Erdélyi testvérek otthonában.

Pénteken esténként a Budapest-Józsefvárosi Gyülekezetbe jártak a testvérek, akiknek vendégszeretetét ezúton is köszönjük, és kívánjuk Isten gazdag áldását a Práter utcai gyülekezet életére!

A Budapest-Terézvárosi Gyülekezet szeretettel hív és vár mindenkit, aki sze-

retné látni a megújult gyülekezetet! A felújított imaterem képei megtekinthetők a gyülekezet honlapján: www.adventista.hu/terezvaros

Ezúton is köszönetet mondunk mindazoknak, akik fáradoztak a gyülekezet felújításáért, az imádságokért és az adományokért! Isten áldása kísérje a gyülekezet életét!

(TINÉ)

A Magyar Unió nyári táborainak krónikái

Tinitábor Lovasberényben

2011. július 4–10. között Tinitábor volt Lovasberényben, amin körülbelül 25-30, az ország több pontjáról érkezett fiatal vett részt. A résztvevők sátorban kaptak szállást a helyi szervező, Földesiné Gál Hajnalka családi telkén.

Hétfő este ismerkedős játékokkal vette kezdetét a tábor programja, majd keddtől minden délelőtt André Krisztina tartott áhitatot a fiataloknak. Az áhitat helyett inkább illene a lelki foglalkozás kifejezés a délelőtti alkalmakra, hiszen többször előfordult, hogy 2-3 óráig eltartottak a játékokkal, feladatokkal, beszél-

getésekkel, tesztlapok közös és egyéni feldolgozásával színesített alkalmak. A témák között volt a fontossági sorrend, a példaképek, a barátság és az igazi boldogság. Esténként, vacsora után is volt egy rövid áhítat. A közös imaláncok szintén emlékeztetések maradtak. A lelki életet színesebbé tette a „hálafal”, amire azokat a dolgokat írhatták fel a résztvevők, amiért hálát éreztek.

A táborban természetesen sok játék és nevetés is volt: számháború, méta, csoportjátékok, cseresznyeszedés az idősök otthonában a lakók számára (is). Hajni szervezésének köszönhető, hogy a tábor lakói jártak Székesfehérváron is. A „Lát-hatatlan kiállítás” a vakok életével, nehézségeivel és örömeivel ismertette meg a fiatalokat, míg a „Titkos helyek” a város

nevezetességein vezette körbe a társaságot. Egy-egy eseménydús nap után néhányan a jó időt kihasználva a szabad ég alatt töltötték az éjszakát.

A táborzárón, szombaton a fiatalok szolgálata után Kalocsai Tamás hirdette Isten Igéjét a délelőtti istentiszteleten, a fiatalokért és az értük végzett munkáért a gyülekezet presbitere mondott imát. A táborlakók az áhitatok alatt készült remekművekből kiállítást rendeztek, és a közös ebéd alkalmával az érdeklődők a „hálafalat” is megtekinthették, közelebb hozva ezáltal a héten történt eseményeket a gyülekezethez és szülőkhöz.

A táborban töltött időért és élményekért Isten neve legyen áldott!

Sz. D. és A. K.

SZBT a Balaton partján

Jó érzés volt a régi kedves gyermekarcokkal találkozni ismét, és megismerkedni az idén először közénk érkezett gyerekekkel Balatonlellén, a Szünidei Bibliatáborban, július 5–11. között. Tökéletes balatoni nyár várt ránk! Jó is, hogy a városnéző kirándulást az elejére terveztük, amikor épp kezdődött a kánikula, mert utána már se gyereket, se felnőttet nemigen lehetett volna a felmelegedett vízből kihívni.

A bibliatanulást – a teremtett természetéről és az emberi élet keletkezéséről – mindjárt a reggeli után kezdtük. Utána: irány a VÍZ! A legégetőbb órákban azonban (11-15 óráig) művészkedtek a gyerekek. Bár a zenei és irodalmi „művészkedés” nem volt élénk, de a homokkép, grafika, festészet és agyagozás iránt nagy volt a „kereslet”. A kiállított képekkel telis-teli lett vasárnapi a kápolna! Bár nem terveztünk az idénre Ki mit tud-ot, mégis egy nagyszerű, spontán szerveződött műsorban volt részünk, mert kiderült, hogy jó néhány gyerek már egész évben

készült erre. Örömmel nyugtáztuk, hogy sok gyerek mond nagyon jól verset, vannak szép hangú énekeseink, bátor zongoristáink, hegedűs kislányunk, furulyás fiúnk. Ami még sohasem volt: ketten is jelentkeztek „nyelvtörővel”, és nagy sikert arattak hibátlan hadarásukkal.

Szombaton délelőtt, bár a kápolna megtelt „nagyokkal” is, gyermek-istentiszteletet tartottunk. Délután pedig rendkívüli élményben volt részünk: egyik táborlakónk, aki kisfiával, és még három másik fiattal részt vett a táborozásban, a Balaton vizében megkeresztelkedett.

Vasárnap este fáklyafény mellett búcsúztunk egymástól és a Balatontól, sok-sok énekkel és fergeteges játékokkal.

Köszönet a szép üdülőért, a gondosságért, kellemessé tett szobákért! Köszönet illeti a nevelőket: Balogné Süli Beátát,

Egervári Klárit, Márton Katalint, Papp Emmyt, Szűcs Csabát, valamint a gitárosainkat: Makkos Ambrust, Kőszegi Pétert, és a legkisebbeknek besegítő Balog Rebekát. Nem szeretnénk a segítőkész szülőkről sem megfeledkezni. Külön köszönet dr. Négyesi Zsoltnak, hogy mindig készen állt az apróbb balesetknél, egészségügyi gondoknál.

Mindenekelőtt hálásak vagyunk az Úrnak, hogy komolyabb baj nem történt, és nagyon szép emlékekkel térhettünk mindnyájan haza.

Kökényes Zsuzsa, táborvezető

Eltűnt József!

Túratábor Ausztriában (Mariapfarr, 2011. július 10–17.)

Közel ötvenen indultak el megkeresni az idegen országban elveszett testvérüket. Sokan aggódtak az indulásnál tapasztalt kánikula miatt, de a bázistábor 1100 méteren természetes légkondicionálással rendelkezett. Senki nem tudta mi vár rá, ezért reggel gyógytornászi segédlettel, edzéssel indították a napot, majd indult az expedíció. A környéken mindenhol keresték Józsefet. Voltak, akik bicikkel rajtoltak. Naponta 30-50 km-t nem akar ki tud letekerni, de ők voltak a fiatalabb testvérek és bírták. A többség gyalogosan vágott neki a hegyi ösvényeknek. Józsefnek voltak 7-10 éves testvérei is. Senki nem hitte, hogy ők is képesek felkapaszkodni a meredek gerincekre, de alig győzték követni őket.

Mindennap új helyen folytatódott a kutatás. 2500 m körüli csúcson, tengerszemek, vízesések és patakok mellett. Időnként, ha valaki felforrósodott, a hófoltokban hűsíthette magát. Volt, amikor senki nem jutott szóhoz, vagy azért mert az oxigén után kellett kapkodni, vagy a lélegzetelállító táj szépsége miatt. Ettől el-

tekintve József testvérei rengeteget beszélgettek. Mintha eddig nem is ismerték volna egymást igazán. Most volt idő megosztani a tapasztalatokat, elénekelni a kedvenc énekeket, megbeszélni az életmódváltás örömeit, rácsodálkozni, hogy milyen jól szót értenek József idősebb testvérei a fiatalabbakkal, észrevenni a rododendronok és az encián virágzását, leszedni egy marék áfonyát vagy szamócat. Ez az út egészen más volt, mint amire számítottak.

Miközben Józsefet keresték, nyugalmat, mosolyt, barátságot, feszes izmokat, élményeket találtak a Teremtő közelségében.

A testvérek üres tarisznyákkal indultak el, de az idegen országban nem volt éhség. A bő esztendők nyomait még mindig lehetett érzékelni. Királyi ellátást kaptak és senki nem panaszkodott.

Végül nagyot dobbant a testvérek szíve. József megvan, József él! Valójában ott volt minden este, az esti áhítatokon, de igazán csak a szombat délutáni láthatatlan

színházban mutatkozott be. József él és mesél. Istennek célja van minden emberrel. Bárhova is vezet az élet útja, legyen az Egyiptom börtöne vagy egy ausztriai életmódtábor, Istennél nincsenek véletlenek. Felkészíti azokat, akik bíznak benne olyan feladatra, amivel a legjobban szolgálhatják a világot.

József testvéreinek expedíciójáról első kézből olvashatod el az élményeket a www.turatabor.hu honlapon. Fényképek és fotósztori is letölthető.

*Dr. Ósz-Farkas Ernő, táborvezető;
Czakó László, túravezető;
Fenyvesi Tibor, biciklis vezető*

Házaspárok tábora, először

Egy bujkáló gondolat révén valósult meg a „Hogyan tovább?!” nevet viselő tábor, amelyen az a tíz házaspár vett részt, akik házasságukat jobbra akarták tenni, vagy megerősíteni. Négy szakember (Clair és John Sanchez, Szabóné Harangozó Andrea, Mihalec Gábor) állt a jelenlévők rendelkezésére, akik a délelőtti párbeszéd, tesztes, játékos előadásokon, illetve a délutáni hatszemközti párterápián konkrét segítséget nyújtottak a házasságok jobb útra terelésében.

A tábor kimondottan szakmai jellegű volt, nem nélkülözve a bibliai alapokat, így azon bárki részt vehetett. Már az első néhány óra után felismerték a párok, hogy

Isten mindenkit egyedinek teremtett, de olykor ez a sokszínűség okozhatja a másik mondatainak és gesztusainak meg nem értését. Megtanulták azt a látszólagos ellentmondást, amelyet az elfogadás és a változtatás hordoz magában. Az első a másik személyisége, míg utóbbi a saját gyengeségeik iránt. Sok más téma mellett tabukat is feszegettünk. A szexualitás és annak lelki háttere az édenkerti történet kapcsán vált érthetővé.

Az egy hetet nemcsak a foglalkozások, a csodálatos környezet Ausztriában az Alpok hegyei között, a lelkiismeretes kiszolgálás tette emlékezetessé, hanem a szombat esti gyertyafényes vacsora, ahol a párok újra megfogalmazhatták elköteleződésüket egymás iránt. Az olykor könnyes, olykor mosolygó arcok mindennél beszédesebbek voltak a házasságok további sorsát illetően.

Végül summázza az egész tábor az egyik résztvevő véleménye: „Mindenképpen el kell

A tábor főelőadói: John és Clair Sanchez

mondani mindenkinek, hogy minden házasságban vannak mélypontok, de nem a válás az elsődleges megoldás! Van kiút! Ebben segít ez a tábor, ami a kapcsolatról szól és nem a hittérítésről.”

Röviden, a teljesség igénye nélkül, így zajlott ez a „gyönyörű” hét, ahol sok „gyönyörű nő” és „gyönyörű” férfi vett részt.

* *jelmagyarázat a tábori résztvevőknél*

*További információk
a www.kettenegyutt.hu honlapon.*

Pásztor Csaba

Szombatiskola – a gyülekezet jövője

Szombatiskolát tanultunk tanítani másképp 2011. június 28-ától július 4-ig a Balatonlellel Konferenciai Központban. Igen magas színvonalú és rendkívül tartalmas szombatiskola tanítási rendszerrel ismerkedhettünk meg a Generál Konferencia Szombatiskolai Osztályvezetője, Gary Swanson és a Transzeurópai Divízió Szombatiskolai Osztályvezetője, Michael Hamilton irányításával.

Az előadások anyaga az adventista múlt minden tapasztalatát figyelembe véve, Isten különleges áldását közvetítve végigvezetett bennünket az alábbi 10 témakörön:

1. Szombatiskolai örökségünk
2. Tanítványok képzése
3. Interaktív szombatiskola
4. A szombatiskola és a gyülekezet környezete
5. A kicsoportok dinamikája
6. A tanulás ciklusa a szombatiskolában
7. A jó szombatiskolai tanítók jellemzői
8. A szombatiskolai óravázlat elkészítése
9. Célok és interaktív feladatok
10. Milyen kérdéseket tegyünk fel?

Előadóink rendkívüli felkészültségét és odaszánását bizonyította, hogy naponta

hat aktív órán át igyekeztek tapasztalataikat, tudásukat átadni az ország minden részéről érkezett, szombatiskolát szerető testvéreknek, akik között a fiatal, középkorú és idős egyaránt megtalálható volt.

A résztvevők szinte minden előadáson kivétel nélkül teljes létszámban jelen voltak, hisz a témák egymásra épülve tárták fel előttünk Isten csodálatos tervét, hogy hogyan akar minket ma – a XXI. században – embertársaink elérésére és megmentésére felkészíteni és felhasználni. Rádöbentünk, hogy Isten ismer minket (talán túl jól is), de nekünk is meg kell ismernünk Őt, hogy igazán az örökkévalóság hídépítőivé válhassunk.

Az egy hét alatt természetesen volt idő a kikapcsolódásra, pihenésre is, hisz kellemes környezetben, igényesen felújított szobákkal, kényelmes ágyakkal és változatos, egészséges menü-

vel várt bennünket a tábor személyzete. A vállalkozó szelleműek részt vehettek egy balatoni hajókiránduláson is, ami az emlékeikben bizonyára kötődni fog ahhoz a bibliai történethez, amikor Jézus lecsendesítette a háborgó tengert.

Feltöltődve, élményekkel gazdagon tértünk haza gyülekezetünkbe, ahol remélem, Isten vezetésével elindulhat a változás, és így környezetünk számára árnyékos, gyümölcsstermő fává nőhetnek szombatiskoláink, ahol embertársaink megpihenve feltekinthetnek a Megváltóra.

Czinege Erika

Gospel a SZIGET-en – egy szigetlakó szemével

„A Szigeten nem gondolkodik az ember, nem tervez, vagy ha mégis, akkor egyszer csak azon veszi észre magát, hogy teljesen máshol van, mint szeretne, és bár el akart menni erre vagy arra a koncertre, de elfelejtette, vagy teljesen máshol volt éppen, mert annyi ember van a Szigeten, annyi »érdekes arc«, annyi program, hogy általában az ember csak sodródik. Sodródik a tömeggel...”

A Sziget főtere felé haladva már messziről hallatszik a nagyszínpadról a Ben L'oncle Soul mély basszusa. A tömeg arra megy, hát mi is arra sodródunk a haverokkal. Jó lesz a színpad előtt zúzni... A Civil Szigetet elhagyva már fel is tűnik a nagyszínpad, az óriáskivetítő, a fé-

nyek. Az egyre sűrűsödő embertömegben kicsit lassabban tudunk már csak haladni. És akkor valami egészen másfajta zene üti meg a fülünket... Éppen egy fehér sátor előtt vagyunk... ez az elkerített Civil színpad. Ezt meg kell nézni, illetve hallgatni. Ez még belefér, a másik koncert elejéről már úgyszólamaradtunk... A »nézőtérre« néhányan ülnek a földön, vagy állnak a sátor oldalánál, a legtöbben csak benéztek és elfelejtettek továbbmenni. A színpad előtt két francia srác puzikat dobál a színpadra. A színpadon fiatalok, színes pólókban. Énekelnek. Semmi különös. Mehetünk... Vagyis... ezt a dalt még hallgassuk meg, ez nagyon jó... ja, ezt meg ismerem is. O, happy day, O happy daaay... Óriási taps. A sátorban nem is vagyunk ilyen sokan. Hmm... Vajon honnan jöhet? Ok-ok, mehetünk, csak ezt még mindenképpen meg akartam hallgatni. Vagyis... inkább menjetek előre, és a nagyszínpad előtt majd találkozunk. A srácok továbbmentek. Én nem tudok. Valahogy jó helyre sodort a tömeg. Még egy dal: Rejts most el... és

még egy: Öröm és boldogság... Sajnos muszáj indulnom...

Kilépek a sátorból, de még mindig hallom a kórust. És most már azt is tudom, hogy honnan jött a taps. Akik a sátor előtt, mellett a fűben ültek, vagy feküdtek, szintén a gospelt hallgatták. Ahogy egyre távolodok a színpadtól egyre hangosabb a dübörgés, a hangzavar. Eddig nem zavart, de most egy kicsit túl sok... Mind1. Meg kell keresnem a srácokat... O, happy day... dúdolom magamban... a többi éneknek csak a dallama jut eszembe, vagy csak néhány sor... tenger tombol, zúg, süvít a szél, Te emelsz fel a vihar fölé... Éjfélvi Kiáltás Gospel... jó hír... adventisták... a Lelki Betérő sátor is az övék a Civil Szigeten, hajnal négyig nyitva vannak... ma éjszaka felkeresem őket...”

(Lejegyezte: K. M.)

ADRA hírlevél

ADRA Tábor – 2011

„Oly” aprók a kezek, amelyek örökre elrabolják szívünket” (Pam Brown)

Ha visszagondolok a táborra, nem is kérdés, hogy mi jut eszembe először: a mosoly. Persze nehéz lenne ennek a mosolynak a pontos receptjét megadni, de a szervező csapat biztosan tudja! Ők azok, akik újra és újra átszámolták a költségvetést, csak hogy 1-1 gyerek még el tudjon jönni. Akik (szerencsére) nem tudtak senkinek sem nemet mondani. Akik az egész tábor ideje alatt meg sem álltak, szerveztek, átszerveztek, imádkoztak.

Hogy kik ők? Bakosné Zohán Tünde, Csergedi-Nagy Vicus és Bodnár Zsóka. Köszönjük! És ami még hozzájárulhatott a sok-sok mosolyhoz:

A HELY ÉS AZ IDŐ – 2011. július 12-étől a nyár egyik legnaposabb hetét töltöttük a balatonlellei advent üdülőben.

A GYEREKEK öt helyszínről érkeztek a táborba: Bodaszőlőről, a Győr-Moson-Sopron Megyei Gyermekvédelmi Központból, Salgótarjánból, Dunaujvárosból és a vörösiszap-katasztrófa sújtotta Somlóvársárhelyről.

AZ ÁHÍTATOK, melyeket Gyűrűs István és Pannika tartott, úgy elvárásolták a gyerekeket, hogy nemcsak szerettek az áhítatokon lenni, hanem figyeltek és alkalmazták is a hallottakat a hét folyamán. A gyerekek kedvenc énekét, a „Ne félj, mert megváltottalak...” címűt mindennap elénekeltük.

A PROGRAMOK – Az angol, norvég és magyar segítők jövőtől kreatív nemzetközi napokat tartottunk, ahol minden ország bemutatkozhatott egy kicsit. A gyerekek a hét folyamán különböző bajnokságokon mérhették össze az erejüket. Vasárnap a Kelet-Magyarországi Speciális Mentőcsapat néhány tagja kutyás bemutatót tartott nekünk, illetve egy kis kalandpályát is felállítottak a gyerekeknek. Szombat délután egy játékonysági koncert került megrendezésre a gyerekek javára, Farkas Béla és barátainak szolgálatában. Köszönjük nekik!

Az ADRA vezetősége szeretné kifejezni háláját Magyar Baláznak, Szöllösi Szilárdnak, Szöllösi Gergőnek, Szekeres Ildikónak, Kádár Orsolyának, Nyári Róbertnek, Hella Zsuzsannának és Dácei Krisztiánnak a tábor alatt nyújtott önkéntes segítségért.

Hálásak vagyunk a Dunamelléki Egyházterületnek, a Blythswood Care és a Hjelpesendinger norvég csapatának, akik lehetővé tették az idei tábor megvalósulását.

Igazából nehéz szavakat találni arra az önzetlenségre és szeretetre, amivel ott találkoztam, de fantasztikus volt átélni és részese lenni. A gyerekek olyan gyorsan befogadtak bennünket, mintha évek óta ismernék egymást. Együtt nevtünk velük, együtt játszottunk, imádkoztunk vagy sírtunk. Egy kicsit talán az tette nehezzé a hetet, hogy egyre többet tudtunk meg a gyerekek helyzetéről, múltjáról. Egyik-másik kicsinek olyan fájdalmas emlékeket kell cipelnie, amit mi is csak nehezen fogunk fel. Nehéz elfogadni és feldolgozni, hogy nagyrészt tehetetlenek vagyunk, és nem tudunk mindennap mellet-

tük lenni... Egy hetünk volt, hogy annyi szeretetet adjunk nekik és fogadjunk el tőlük, amennyit csak lehetett, hogyha viszsza gondolunk erre a táborra, akkor két dolog legalább jusson eszükbe: a szeretet és a tábor mottója: „Fontos vagyok Istennek!”. Imádkozunk azért, hogy ez megtörténjen és, hogy Isten féltő szeretete vigyázzon rájuk! Ámen!

Egy segítő (aki először volt ADRA-táborban, de biztosan nem utoljára!!)

(A szerző Kis Márta a Salgótarjáni Gyülekezet tagja. Köszönjük az Úrnak, hogy együtt dolgozhatunk vele az ADRA munkában – ADRA Iroda)

Mentsünk életet Szomáliában!

Afrika keleti szegletében („AFRIKA SZARVÁN”) egyre súlyosbodó szárazság és éhínség pusztít. Az ENSZ Humanitárius Ügyeket Szervező Irodája szerint kb. 12,4 millió embernek van szüksége életmentő segítségre, és arra számítanak, hogy 2011 decemberére a válság soha nem látott méreteket ölthet. Az ADRA International egyre kiterjedtebb segélyezést folytat, hogy az ott élők élelmiszerhez és vízhez jussanak. Egészségügyi programokkal az alultápláltak és az éhezők kínjain enyhítenek.

A szomáliai ADRA-tól érkező beszámolókat szerint az érintett népesség 80 százalékának azonnali életmentő segítségre van szüksége. A 3,7 millióból több mint 500 000 az alultáplált gyerek. A következő 12 hónapban ez a szám

várhatóan még aggasztóbb lesz, elérheti a 780 ezret. A magyarországi ADRA az ADRA Ausztriával összefogásban igyekszik segíteni a helyszínen vészhelyzeti élelmezési programot indítva az életmentés céljából.

Kérünk, segíts Te is!
Várjuk adományaitokat
az ADRA Segélyezési Alapjára
„Mentsünk életet Szomáliában!”
megjegyzéssel!

OTP Bank Rt: 11707024-20430928
Külföldről is várjuk az adományokat!
IBAN – HU 70 11707024-20430928

ADRA Iroda